

Ordføreren: § 6 gaar ud paa visse Bestemmelser, som antages nødvendige for at komme fra den nuværende Tilstand til en mere ordnet Tilstand med Hensyn til Forskud. Efter de Forandringer af Loven, som ere foreslaaede og nu vedtagne efter Udvalgets Tilskyndelse, vilde § 6, saaledes som den var i Udkastet, ikke være tilstrækkelig, og man har derfor troet at burde foreslaae den erstattet ved en Paragraph, som kommer til at lyde saaledes: „De hidtil bevilgede Forskud skulle tilbagebetales ved maanedlige Afdrag efter Finantsministeriets nærmere Bestemmelse, forsaavidt ikke andre Vilkaar ere fastsatte ved Forskudets Bevilgelse. De skete Forudbetalinger kunne behandles som bevilgede Forskud. Ved Statsregnskabet gjøres nøiagtig Rede for de i det paagældende Finantsaar indkomne Afdrag og de endnu henstaaende Forskud“. Vi have troet, at derved vilde det lettes for de af de nuværende Embedsmænd, som for Diebliffet have Gjæld, og Finantsministeren vilde derved sættes istand til at lempe sig noget efter deres Vilkaar, saaledes at den større Indskrænkning, som for Fremtiden finder Sted med Hensyn til Forskud, vil være mindre følelig. — § 7 angaaer 2 forskellige Gjenstande, den ene, at udsette en vis Sum af de tidligere givne Laan; denne Deel af Paragraphen foreslaaer Udvalget af de Grunde, som saa fuldstændigt ere blevne omtalte ved første Behandling, at skulle aldeles udgaae. Den anden derimod angaaer en Eftergivelse af visse Laan eller Gaver til 3 forskellige Mænd, som, efter hvad der er oplyst om deres Stilling, af Udvalget ere ansete som velfortjente eller tildeels berettigede — thi det er forskjelligt ved de forskellige Personer — til at nyde denne Eftergivelse. Jeg troer ikke, at jeg behøver at nævne Personerne her; jeg haaber, at Thingets Medlemmer allerede have sat sig saameget ind i denne Sæg, at jeg ikke behøver at gjøre det; jeg skal derfor afvente i den Henseende, om Noget skulde have noget Spørgsmaal i saa Henseende at rette til mig.

Gleernp: Jeg skal kun tillade mig en Bemærkning til den ærede Ordfører. Ganste vist maa det antages, at Thingets Medlemmer have gjort sig bekendte med, hvem disse

Mænd ere, men jeg troet, at det er rigtigt, at deres Navne her blive nævnte. Dette er paa ingen Maade nogen Skam, meget mere maa det betragtes som en Gæde, da Motiverne til Eftergivelsen have været saa nd Fortjeneste. Jeg skal derfor tillade mig at opfordre den ærede Ordfører, hvem jeg mener, at det nærmest paaligger, at nævne disse Mænds Navne.

Ordføreren: Den ene af de 3 Mænd er den afdøde Digter Dehlenschläger, den anden er General Bülow, som commanderede den danske Armee i Slaget ved Fredericia, disse to Mænd udgjøre den Kategori, om hvilken vi vel her vilde sige, at det kun er en Udsettelse af, hvad vi antage ikke skulde gives tilbage. Den 3die er nuværende Oberstlieutenant Duplat. De Penge, hvorom her er Spørgsmaal, ere en Sum, som blev udbetalt ham efter kongelig Ordre, da han gik til Rusland, for at tage Tjeneste i Kaukasus, og de Dødslysninger, som ere meddeelte om ham, have været saa fordeelagtige; der kom saa fuldstændige Beretninger herind fra den russiske Regjering om hans ganske ualmindelig gode Forhold og om den særdeles Bravour og Dygtighed, han havde lagt for Dagen, at det var den afdøde Konges Henstigt, at dette Forskud skulde eftergives ham og betragtes som et Rejsestipendium af samme Art, som der ved flere Leiligheder er givet Officerer, for i Udlandet at søge Tjeneste og gjøre sig skikkede til at tjene i Hæren her. Vi have ogsaa senere af den Tjeneste, som denne Mand siden har ydet i den danske Hær, seet, at den Berømmelse, som man har givet ham fra Rusland, har været vel fortjent; jeg troer, at, naar man støtter sig til denne Betragtningssaa, at det er en Sum, som er udbetalt under saadanne Omstændigheder, at der ofte er blevet betalt en større Sum til lignende Formaal, som ikke altid har frugtet saa godt, saa vilde det maaskee være ganske billigt, at vi her opfyldte en Beslutning, som vi med en temmelig Visshed, jeg vil ikke sige med absolut Visshed, men med temmelig Visshed maae antage, at Hans Majestæt Kongen har villet udføre, men som ikke er bleven bragt til Udførelse; thi det var Kongens Henstigt, ved Oberstlieutenantens Hjemkomst at eftergive ham dette Beløb og der-